

[Glensgård]

den ikke hører venstre udtale sig på denne måde.

Venstre er da også kommet et stykke videre. Nu vil man nemlig godt være med til at indføre en karensgang, ganske vist ikke for hele området, ikke både for sygedagpenge og for arbejdsløshedsdagpenge, men det er da altid rart at se, at der er skred i et parti som venstre. Skulle de unge tigre – for jeg går ud fra, at de unge løver er overstået – have mulighed for at ændre ved venstre, er det da meget positivt, og det skal vi da hilse velkommen.

Men hvis vi skal se på venstres og det konservative folkepartis egentlige spareønsker, så har de faktisk ikke større mulighed, som hr. Bertel Haarder selv sagde, end at nedskære nettobelåningen med 50 pct. Hr. Bertel Haarder sagde:

Ja men det er da vigtigt, at nettobelåningen skæres ned, og vi kan altså skære den ned til det halve. Det er da fuldstændig korrekt. Hvis der kom et overbud fra det konservative folkeparti, som sagde, at de ville skære nettobelåningen ned med 75 pct., ja, så var de immervæk 50 pct. dygtigere end venstre. Vi må sige, at det har de ikke været endnu, men der er dog håb. Det er da fuldstændig rigtigt, som hr. Bertel Haarder siger, at det er den rigtige vej at gå, men det er desværre ikke nok, for vi skal stadig væk ligge og knokle med en rente- og afdragsbyrde fra den gamle gæld, og den skal betales tilbage, hr. Bertel Haarder! Den skal betales tilbage i hr. Bertel Haarders og min tid, forhåbentlig også i den tid, vi sidder i folketinget, og ikke først, når vi er gået på pension. Det er os selv, der skal betale den tilbage, og ikke de børn, som hr. Bertel Haarder og jeg har i dag i en størrelse, så de kan stå under vores ene arm. Det skal ikke være dem, der skal betale det tilbage, det skal være os. Ja, egentlig burde det være dem, der havde hovedansvaret i begyndelsen af 1970'erne og op til nu, som selv gik ud og betalte den kolossale offentlige gæld tilbage. Men det er der nok ikke chancer for at hr. Albertsen og de andre, som har hovedansvaret, ønsker at gøre. Derfor må vi andre påtage os også denne byrde.

Så er der nogle forskellige ændringsforslag, som jeg nødvendigvis må sige et par bemærkninger om. Det glæder os meget at konstatere, at der er bevægelse i folketingets

partier for at afskaffe overformyndieret, og der var altså efterhånden så mange partier, der havde den pågældende tanke, at selv socialdemokraterne begyndte at overveje, om man nu ikke, da der nu var så markant et mindretal, skulle gå i den retning. Vi kan da godt sige til finansministeren, at der ligger en 6–7 mill. kr., uden at det gør ondt nogen steder.

Det glæder os også meget, at det lykkedes at få regeringen overbevist om, at der skulle bruges flere penge på et enkelt område. Det lykkedes nemlig på grund af fremskridtspartiets arbejde at få gennemført en merbevilling til det kriminalpræventive råd. Jeg skal indrømme, at regeringen har overgået os med 30 pct., men det er til at bære for os. Vi havde ønsket at bruge 1 mill. kr. på det kriminalpræventive råd, og vi havde egentlig sat niveauet dernede, fordi vi ikke havde forventet at kunne bevæge de andre partier i folketinget til at følge os, men vi skal altså støtte regeringen på et enkelt område og bruge 1,3 mill. kr. til det kriminalpræventive råd. Vi er glade for, at den nye justitsminister har taget dette initiativ.

Men så er der et andet punkt, hvor vi er knap så glade for regeringen, og det gælder regeringens budgetreguleringskonto. Her skubber man samtlige problemer ind under tæppet. Socialministeren får lov til at bruge ud gennem fjernsynet, at nu skal folkepensionisterne have en ordentlig én på godda'en. Ja, det er rigtigt, at socialministeren sagde, at det skulle kun være dem, der havde en indtægt, stor indtægt, ved siden af. Den folkepension, som alle har følt ikke var nogen social ydelse, men en ganske normal udbetaling fra det 67. år, og som man i øvrigt har opretholdt en speciel cigarkasse til med det specielle folkepensionsbidrag, har socialministeren nu egenhændigt sagt skal være en social ydelse. Men problemerne omkring folkepensionen er skubbet ind under budgetreguleringsgulvtæppet, og dér ligger de foreløbig.

Så har regeringen også sagt: nu skal der spares på forsvaret. 100 mill. kr. skal der skæres ned på forsvaret. Der skal ikke gennemføres besparelser på finansloven, uden at forsvaret også skal rammes, men man tør ikke tage diskussionen i folketinget, derfor skubber man det ind under budgetreguleringsgulvtæppet, og dér ligger de 100 mill. kr. nu og gemmer sig.